

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 1.

1. JANUAR 1935

7. ÅRGANG.

Misjonen i Afrika og India.

Kjære nådesosken. Fred!

Ja, nu er det lenge siden dere hørte noe fra mig og fra arbeidet her ute i øst Afrika. Men vi lever bra ved Guds nåde her ute. Jeg er jo ikke så sterk, men det går dag for dag. Arbeidet går fremover også om enn ikke så fort som vi kunne ønske. Her i Lourenco Marques har vi fått se endel overgi sig til Gud i det siste, mest unge menn, en frukt av skolearbeidet. Vi har ca. 60 unge menn i aftenskolen og en efter en av disse kommer inn i folden. Også fem kvinner har overgitt sig i vinter og nogen få piker. En av disse kvinner var en stor trolldoktor og søndagen efter hun overga sig til Gud kom hun med alle sine guder, medisiner og tryllemidler og efter formiddagsmøtet lot vi hele stasen gå op i flammer. Endel av hedningene spådde på noe ondskapende oss og selv løp de inn i buskene og gjemte sig, men de troende samlet sig rundt bålet og sang og bad.

Mine to nye medarbeidere, søstre Nielsen og Pedersen fra Evangeliesalen i Oslo har nu overtatt skole- og barnarbeidet, så jeg er blitt fri til å besøke utstasjonene mere enn før. Jeg har vært ute flere turer i vinter og man merker straks at det har en heldig innflytelse på arbeidet. Vi har også åpnet to nye utstasjoner nordfor den store Limpopofloden, men det er over 200 engelske mil dit, så det blir nok ikke ofte å komme der. Jeg skulde ha vært ute på 2-3 turer til før regnet setter inn for alvor, men dessverre synes min helse ikke å tillate det.

Nylig var jeg ute på en kort,

Brev fra str. Ingrid Løkken og Mary Svendberg.

men anstrengende tur til den eneste utstasjon vi har i syd. Vi åpnet arbeide der i år, i februar. Nu er der 12 troende der, hvorav 3 er døpt. Vi må først over en stor flod, Rio do Espirito Sonto, som betyr: Helligandsfloden. Siden er det en ca. 70 km å kjøre i vogn med trebenker uten fjærer og veien er av det slaget som har laget sig selv, så det er ikke fritt for at man blir litt «opskakket». Resten av veien får man tilbakelegge på apostlenes heste. Da jeg kom dit hadde de nettop drept en elefant, så hedningene tenkte meget mere på å få sin buk fylt med elefantkjøtt enn å få sitt hjerte fylt av Guds ord. Men vi hadde allikevel et 50-tall på møtene den dag. Disse tok forresten ikke slutt før kl. 1 på natten, og da vilde de troende at jeg skulde sette mig til å lære dem nye sanger. Dette var jeg imidlertid altfor trett til, hvad de innfødte slett ikke kunde

for på at de kjente Gud. Tilslutt var de blitt opmerksom på oss i land, og en annen båt kom ut og slepte oss inn. Jeg fortalte denne hendelse på møtet her om kvelden og talte om hvor farlig det var å miste sin kraft på halvveien, og det synes å gjøre inntrykk på de innfødte også. To unge menn overgav sig til Gud den kvelden, og de troende ropte til Gud om mere kraft. På vårt siste kvartalsmøte blev to åndsøpt.

Be for oss herute. Vi trenger det.

Eders søster i nåden

Ingrid Løkken.

Kjære søkende — lesere av Misjons-Røsten.

Hilsen i Jesu alltid seirende navn!

O, Jerusalem, Jerusalem hvor ofte vilde jeg ikke samle dine barn — som en hane samler sine kyllinger; — men

Han kalder jo fremdeles på sjelene: «Kom hit til mig alle som arbeider og er besværede og jeg vil gi eder hvile.» Hvor ofte er det ikke som vi liksom hører hans milde røst kaller: «O, India, India hvor lenges jeg vel ikke efter å samle dine talrike millioner under mitt skjærmende blod. Nu du stirrer jo kun på dine avguder, oldtidskonger og såkalde hellige lærere — hvori ingen hjelp finnes. Det er som om vårt hjerte skulde trekkes ut av vårt bryst når vi hører tempeljellene som vekker deres guder, når vi ser dem gå i ring rundt såkalde hellige træer uophørlig repeterende navnet «Ram» for muligens å få den lenge ventede velsignelse. Når vi ser dem reddebaiede foran de helligste avgudsbilder for å få hjelp. Vi føler oss så hjelpeløse, så ytterst nyttige under den store festoptog — når tusener på tusener er samlet. En av disse store festoptog er, når dette skrives, nettop tilende.

I tusener kommer de med sine «bylter» — de må jo medbringe føde for flere dager — så noget for å ofre — ja, familiens små må jo også bæres. De glemmer all møie hvis de bare får et litet glimt av en avgud — og om denne kan tilfredsstilles — de da kan få sine synders tilgivelse.

Under det siste festoptog regnet det, men dette hindret dem ikke, selv når de intet omskifte hadde og intet ly for de kjølige netter. Nei, gå måtte de. I slike tilfeller føler vi at vi kan gjøre så lite. Men ser bort fra oss selv og vårt arbeide og stoler på

evangeliet og dets kraft: for vi vet at det har ord hvori finnes evig liv og det vender aldri tomt tilbake. Vi går fremad, sående ordet blandt folkemassene, overbeviste om at noe vil bringe skriftens lovede hundrede fold.

For ikke lenge siden blev vi stadig opmuntret da vi fikk se en Brahmin (høieste kaste) komme helt med Kristus og gikk ned i dæpens grav med ham. Han sa: «Tusener av Brahminer tror at dette er den eneste vei, men kastesystemet er så sterkt, at de føler sig ute av stand til å bryte løs. De har ikke mot ennå», sa han. Men mange vil komme ut og gå med Kristus. Ja, Gud skje takk! Dette er vårt håp. Hvor nær dagen er vi ikke, men vi vet at Herren befalte oss å gå ut i all verden og forkynne evangeliet. Vi er derfor i India i lydighet til hans ord, og vi vet at megen frukt vil modnes for evighet.

Vi har blitt så opmuntret under arbeidet blandt kvinnene. Så mange hjem er i de siste måneder blitt åpnet i hvilke vi aldri før kunne komme inn. Mange har også flyttet og nye familier er kommet i deres sted og ad denne vei blir også evangeliet spredt. Det er med fryd vi ser dem lytte til forkynnelsen om frelsens vei. Mange er de som er nær ved å ta skrittet helt ut. Ja, må de påkalle ham medens det ennå er dag.

Vi er nu ute i didstriktet — langt borte fra misjonsstasjonen. Vi vil dra omkring fra sted til sted inntil en uke før jul. Bed for oss, at Guds kraft må følge or- (Forts. 4. side).

MISJONSNOTISER

China.

Ar 65 kom buddhismen til China. Først i år 1807 kom Robert Morrison til China — den første evangeliske misjonær.

Nu i år er Chinas president døpt til den kristne tro.

Japanerne

i Amerika har 60 kirker med et medlemsantall på over 5000. I deres søndagsskoler er det 14000 barn.

Parisermisjonen,

Frankrikes eneste protestantiske misjonsselskap, driver misjon på 9 misjonsmarker. Det har i sin

tjeneste 20 misjonærer. Dette er gjeldelig i et land som i navnet er katolsk.

— Det er minst 140 millioner mennesker i Russland som aldri har sett en bibel, sier en misjonær. Russland har 174 millioner innbyggere.

— Der er 130 svenske misjonærer i India. Disse har opprettet 41 misjonsstasjoner hvor der er 17.000 hedningekristne medlemmer.

Selvhjulpne misjonsmenigheter.

I Rocky Moutain distriktet av De norske luth. kike i Amerika er der iflg. «Lutheraneren» over 30 misjonsmenigheter som er blitt selvhjulpne de siste 8 år, tiltross for dårlig avling rett som det er.

Misjonæren.

Fra 1. januar 1935 overtas det gamle kjente frie evangeliske blad, Misjonæren, av forstander

Alf Kaspar, Kristiansand S. og redaksjonen vil bestå av Alf Kaspar og Thor Sørlie.

Når nu br. C. M. Seehuus slutter som utgiver og redaktor av «Misjonæren» kan han se tilbake på 20 års arbeide. Han er nu gammel og ikke sterk så arbeidet blev for meget for ham. Bladet ga i sin tid et overskudd på noen tusen kroner, der blev gitt til hedningemisjonen.

Broder Seehuus har hatt den ikke så lite vanskelige oppgave å holde bladet fritt og det har lyktes ham meget godt. Må Herren velsigne ham i hans siste dager.

Bladet vil sikkert hos de nye utgivere være i gode hender og bli til velsignelse.

Ett lykkelig slut på en lang strid.

I Evangelii Hæroid finner vi følgende:

Ar 1929 ansåg sig Filadelfia-

forsamlingen i Stockholm nødsakad att från sin gemenskap utsluta en person, som någon tid därefter intogs såsom medlem i Södermalms Fria Församling men som nu icke längre tillhör densamma. Pastor Alfr. Gustafsson, vilken anser sig bära det största ansvaret för nämnda persons intagning, har i en till Filadelfiaförsamlingen i Stockholm riktad skrivelse, i vilken hela Södermalms Fria Församling med dess äldste och diakoner instämt, erkänt detta som ett misstag och för det sårande, som legat häruti, begärt Filadelfiaförsamlingens i Stockholm förlåtelse. Filadelfiaförsamlingen i Stockholm har på församlingsmöte den 26 innevarande november behandlat pastor Gustafssons skrivelse och enhälligt beslutat att med tacksamhet mottaga det gjorda erkännandet och att av helt hjärta förgäta och glömma det, som i denna sak förekommit. Vad som i sammanhang med och såsom en följd av

denna utslutning och intagning ägt rum anse vi, vad oss angår, härmed vara uppgjort, och denna strid, vilken vi alla på det djupaste beklaga, har på detta sätt mellan ovannämnda parter blivit till fullo nedlagd.

Den uppgörelse, som härmed träffats mellan de bada församlingarna och deras föreståndare, innefattar naturligtvis icke enskilda personers mellanhavanden i denna sak och ej heller de förhållanden mellan olika grupper och enskilda församlingar, som genom denna strid uppkommit. Stockholm den 27. november 1934.

För Filadelfiaförsamlingen i Stockholm:
Lewi Pethrus. Sven Lidman.
G. E. Söderholm. P. Jacobson.
kommitterade.
För Södermalms Fria Församling:
Alfr. Gustafsson. Rikard Fris.
David Persson. Ernst Wahl.
kommitterade.

Tilbake til India.

Reisebrev fra Finstrøm.

Det koster ca. 1 krone pr. kg. om man skal sende noe som passasjer. I Tyskland taler de basjergods. I Tyskland finner det hårdt re tysk og man finner det hårdt å klare sig igjennom. Vi reiste gjennom Cooks reisebyrå, men deres agenter moter ikke op uten turistseongen på sommeren. d. O hvor vi priser ham for dette offer! At det også er for Indias myldrende millioner, hvilken nåde! — Det var med forelsen av at Guds velbehag hvilte over oss vi den 10. oktober t'delig på morgenen steg på toget i Trälleborg, som skulde føre oss til Hamburg og videre gjennom Belgia og Frankrike til Marseille hvorfra vi reiste med båt til Embay. Intet kan sammenlignes med den lykke og fred som ligger just i dette å være i Guds vilje, og det var nettopp hvad vi frydet oss over da vi stod og så Nordens herlige land forsvinne for våre øier. Elskede venner i Herren! Jesus lever og vi skal leve ved og i ham!

Vil hermed sende vår første hilsen til vennene fra fjerne India. Unberbart har Herren hjulpet inntil idag til idag! — Ikke er det lett å rive sig løs fra kjente og kjære for atter å reise ut til et mørkt hedingeland, men vi må si med Paulus: Kristi kjærlighet tvinger oss! Og frelsen er alt hvad som tilhører samme er jo forbundet med offer. Når vi ne. Ved tanken på alle de kjære som vi hadde fått slitt oss løs ifra var det umulig å holde tårene tilbake. Jeg la merke til en misjonær som skulde til Kina og ser vi tilfeldigvis kom i selskap med endel av veien. Hun stod ved rælingen og tårene strømmet ned ad hennes kinner. Vi samtalte siden om hvad som lå henne tyngst på hjerte. Fikk da vite at hun hadde en gammel mor, og sa hun den siste tid hun var hjemme fikk de to riktig gjemte ut sammen i bønn til Gud, at han i sin store nåde skulde lette skilsmisens tunge stund for dem, og sa hun videre «det kjenns så skjont, Gud er så underbart nåra!» Ja, salig når smilet spiller om munn og salig i avskjedens bitreste stund! Halleluja! — Reisen gjennom Tyskland var mindre behagelig. En underlig ånd var rådene og det var som våget man ikke å si et ord om noe. Flere menn kom inn og undersøkte og spurte om både det ene og andre. Jeg hadde et svensk blad liggende på bordet og til og med det spurte dem hvilket blad det var. BBI, annet så måtte vi oppgi og nedskrive hvor meget penger vi hadde med oss. Denne form skulde ved siste tyske stasjon utleveres igjen, om det da ikke stemte med virkeligheten, så tok de simpelthen det som ikke var oppgitt. Vi hadde intet besvær med dette, men en av våre medreisende fortalte at en venninne til samme hadde undlatt å oppgi 80 kroner og det blev tatt fra henne da hun forlot Tyskland igjen. —

En sak til vil jeg gjerne påpeke med det samme til hjelp for de misjonærer som tenker å reise samme vei. Man bør ikke ha med mere bagasje enn at man selv kan bære det ved togombytte, og iallefall ikke mere enn man kan ta med sig i kuffeten.

I to dager og netter varte reisen over kontinenten, og vi var inderlig glad da vi på formiddagen den 12. oktober fikk stige ombord i S.S. Strathaird. Vi hadde bedt meget om godt vær for reisen og Gud underbart besvarte vår bønn. Hadde herlig varme hele veien. Dog blev det veldig varmt i Det Røde hav. Og vi som hadde vår lugar langt nede i båten fikk særlig kjenne heten. Vi fikk hetslag alle tre. Været var lille Alfild som hadde utslag over hele legemet. Dog klaget hun ikke men var så tålmodig. Hun sa så ofte hjemme at hun skulde til India og tale om Jesus og det var just som hun hadde gjort op med sig selv at det kunne ikke skje uten vanskeligheter.

Mørste gang hun så de innfødte sa hun: «Mamma, farbror har glemt å ta tvåtta, sig!» Hun er imidlertid meget inntatt i de brune og en dag opdaget jeg henne stå og klappe en liten innfødt og smilte så lykkelig. Det kunne være meget å si om reisen, men det vilde ta altfor megen plass. Vi var bare noen få misjonærer med båten. Men så var der så mange flere andre og jeg vet ikke noen gang vi har kommet sammen med en så ugudeligg skare. Dog gjohde Gud det mulig for oss å frelste å komme sammen og ha møter hver eneste kveld. Det var særlig en broder fra Australia som Gud fikk bruke til stor velsignelse for oss alle. Han var en eldre mann og hadde vært skolebestyrer i sitt hjemland og innehadde forøvrig en meget høi titel. Så der finnes også lærde som er herlig frelste og som han selv vidnet, han hadde også mottatt kraften fra det høie, idet han var blitt døpt med løftets hellige ånd!

Takknemlige og glade steg vi iland i Bombay den 25. oktober. Gamle fru Petterson var på bryggen og vinket oss velkommen da vi stod på dekket og så ned på den myldrende folkemasse nede på bryggen. Vi visste ikke noe om at hun vilde møte oss. Men da min mann kom for å få passet stemplet for avstigningen sa en av tjenestemennene: «Mor Petterson er her for å møte dere!» Dette viser at folket her følger med stor interesse med når det gjelder misjonærene. Fra Bombay reiste vi i bil hit til Khandesh. Gud gjorde det mulig for oss å kjøpe en brukt bil med fra Sverige. Vi betalte kun

frakt og toll blev den jo en del dyrere. Log er vi Gud takknemlig for denne bønn. Ja Gud riker alle som ber og enn vi ellers skulde kunne reise. Min mann er ute hver nu, sammen med de innfødte beiderne. Igar kom han hjem strålende glad. De hadde en masse folk til møte. Han nemlig med et trekspill og samler folket meget bra. Kjennes som det er en oppvåkning de tid i India i disse dager. Bare på det politiske område, og så og ikke minst, på de delige område. Så venner, ayt fnet og hold ut i bønn Indias myldrende millioner! hørt meget om en frelst sidsen vi kom ut. Det ser ut Gud får bruke ham på en måte og folket samles i skarer rundt ham. Han er ydmyk snill og gir Jesus æren for Han ber for syke og de underbare helbredeleiser har net sted. Takk og lov! Jesus den samme også i mørke Halleluja!

Forleden dag kom to menn og hentet fru Petterson. Den en doktor som hadde sendt hit! Det hender iblandt når selv står rådlose så sender bud på misjonærene for at skal be til den levende Gud de syke. Søster Peterson har gått inn og ut blandt dem så mange år så det finnes mange undtagen de kjennene i denne by med sine 30,000 innbyggere. Vi er jo på dette sted, dog kjenner vi det her fra før. Søster Peterson har vært den eneste misjonær til Gud. Og her går arbeid livlig dag for dag. Jeg smiler når jeg hørte noen ha kaldt dette stedet for hvilestid. Selv om vår søster her har sine 72 år så er hun i sin kraft og lykkelig over å få re i India og vinne sjeler for sus! — Et for oss også ven Som endel av eder nok vet fortrester vi oss på Gud for hvad vi behøver til kropp sjel! Mätte Gud få gjøre barn mere lydlose for hans Når du blir minnet om å be India og oss som arbeider så lyd og tro og du skal få re det gir hvile og ro og velsnelse til den egen sjel!

Vi fikk et hjertelig velkommen av den innfødte forsamlingen her i Nandurbar såvel som misjonærene. Denne stasjon er det som vi ikke i byen men et sted. De ut på landet. De av våre merater som vi ikke har personlig har sendt sine velkomne hilsener pr. brev. Så det er en kjelig opmuntrende å kjenne har gitt åpne hjerter over oss. Mätte vi få nåde til å bli til velsignelse for alle, det er bønn!

Forleden dag efter et kvart møte kom der tre menn fra stasjon vi var forrige gang ute, og hilste på oss. De var og var så glade for at vi hadde reist hit. Lille Alfild hadde sovnet og jeg hadde henne i en seng, til vi var ge til å reise hjem. Men venner ga sig god tid og kom jeg til å tenke på at de

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren. Bladets oplyheter og opplyfelse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

MISJONS-ROSTEN

Uavhengig organ i misjonens tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Sarpsborg. Abonnementpris: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvår og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

det for sjeles frelse blandt dette folk han har kalt dem til.

Atter på misjonsfeltet.
Som det sees av reisebrevet fra G. Finstrøm annensteds i bladet, er misjonær Finstrøm og familie atter kommet tilbake til India. De er atter på det sted hvortil de følger at Gud har kalt dem. Guds folk vil sikkert fremdeles være med og be for dem og støtte økonomisk.

Finnmarksmisjoneren.
Innk.: «En bror og str.» Moss kr. 10, inntekt av fest hos Knut Bråten, Nes ved en søster kr. 35. Hjertelig takk.

G. Iversen.

Til søster Schroder og barnas hjemreise

er der yderligere innkommet: Fra venner i Tyssedal ved H. Kronhaug kr. 35. Fra Amerika kr. 38,46. Karoline Høglar New York kr. 5,65. Fest i Møllergaten 38 kr. 188,41. Do., kr. 135. Anna Øverseth, Toten kr. 1,00 Laura Pettersen, Minnesund kr. 2. B. og M. Gran Bon st. kr. 2. M. Kvaksrud, Lena kr. 1, Birger Froisliid, Eina kr. 3. O. Kvalstad, Minnesund kr. 5, Jens Johansen, Minnesund kr. 10. M. Gulbrandson, Bon st. kr. 3, Kåre Blakkesrud Stensgård kr. 1, Margit Holm, Jessheim kr. 2. Fest Håbet 3-6 1924 kr. 90, hvorfor herved kvitteres med takk til de enkelte givere.

Da der fremdeles gjenstår kr. 3201,22 på det beløp som misjonær Schroders fam.s hjemreise fra Kina kostet, vil vi atter be alle misjonsvenner om å være med å ta et avgjørende løft for å dekke dette beløp.

Vi vil derfor be alle venner å legge saken frem for Herren og dernest gjøre hvad den enkelte bror og søster kan for dette øiemed. Giv så skal eder gives, siger Guds ord. Snart kan den anledning være forbi og din arbeidsdag slutt hermed og hvad du har gitt til Herrens sak vil du få igjen med gode renter.

Da det er Schroders ønske å komme ut til Kina igjen så snart forholdene tillater det, kan de nok forstå at det også vil lette meget i arbeidet for Guds rikes fremgang om vi snart kunne få betalt denne gjeld. Gud velsigne enhver glad giver og hjertelig takk for hvad enhver har gjort og vil gjøre.

Misjonens kasserer er: A. Toftner, Sofienberggt. 16 II., Oslo. Broderligst: Ludvig Furulund, Eidsvoll verk. Hans Johansen, A. Toftner, Oslo, Nils Horni, Haslum.

Tilbake til Kina.

Søster Karen Heyer er nu for 2. gang underveis til Kina. Hun reiste ut første gang i 1916 og kom hjem visstnok 1925. Siden har hun virket på forskjellige steder her hjemme. Hun utsendes av en liten venneflokk på hjemstedet, Lunner. Hun reiser ut i tillit til Herren og vennene vil nok støtte henne.

Hennes kasserer er: Akxel Årstad. Lunner st., Hadeland.

7de årgang.

Med dette nr. begynner vi på 7de årgang. Det er med takk til Gud vi kan se tilbake på de år «Rosten» har gått sin gang ut til de mange hjem og land. Den er blitt en av de ting man synes hører med til det daglige liv. Vi har fått mange beviser på at den er omfattet med kjærlighet og sympati. Den har fått være et av de midler som binder misjonærene og misjonsvennene sammen — og har vært en «røst» med i det store kor, som bringer et godt budskap til de bundne.

Naturligvis har det vært mangler og arbeidet med bladet kunde vært utført meget bedre. Det er med en følelse av egen udyktighet og med et ønske om å bli mere dyktiggjort til arbeidet, man ser tilbake på årene som gikk. Men også med en dyppolt takknemlighet i hjertet over den nåde å få være med i det største og herligste som fins: Å bringe Guds ord ut blandt menneskenes barn.

Vi vil også benytte anledningen til å si et hjertelig takk til alle som var med i bønn og arbeide. En hjertelig takk til misjonærene og andre som trofast har sendt sine bidrag — og ikke minst må vi si en hjertelig takk til våre kommisjonærer der har det arbeidet som minst blir påskjønet. Det er dog like viktig og like nødvendig som noe annet arbeide. Det er godt at Gud skal lønne etter troskapen.

Så vil vi ønske alle våre lesere og medarbeidere et godt nytt år. Filippenserne 3, 20—21.

Kontingenten.

Vi sendte ut en hel del postanvisningblanketter til abonnenter som står til rest med kontingenten i nr. 2f og Vinterhefte. Mange har betalt og vi håper alle gjør det snarest mulig.

Mulige feil vil bli rettet bare vi blir gjort oppmerksom på dem.

Vinterheftet

blev helt utsolgt lenge for jul denne gang og vi har fått flere opmuntrende uttalelser om det.

Misjonærbryllup.

Når dette leses har str. Ingrid Løkken som arbeider i Afrika, inngått ekteskap med misjonær C. Ansten Channer, Afrika. Bryllupet var bestemt til nyttårs aften. Hennes mann er misjonærsonn og har vokset op på misjonsmarken. Han kjenner de innfødte og deres språk som få og har i mange år hatt en bibelskole for unge menn. Han vil sikkert bli en god hjelp i arbeidet på misjonsmarken. Herren velsigne dem i arbeidet.

Misjon

Utdrag av bla Misjons-Rosten sjonsorgan for misjonærer. Blad frie dopte ven en ansvarlig medlemmer, h sjonskomiteen presentert.

Eventuelt o ter at alle ut nødvendig dri etter bestyre tilfalle de frie gelmessig skr

Bladets oply heter og opply felse og fra negrupper her bringer bladet langrt plassen spørsmål og de skrivelser

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren.

Bestyrerens bestemmelse i tilfelle dersom forskjellige arbeider med bestyreren.

SPREI

På farte

Fredag 2 en liten tu stanset til fikk jeg bli dershen til F ne var det ne Utne ha og ønsket å en feststun at han er t hannet en ten og hus tid og del gang. Br. 10 og s Jesus» i flere og d for vi fikk Søndag har gitt åpne hjerter over oss. Mätte vi få nåde til å bli til et godt m velsignelse for alle, det er bønn!

og bar henne ut så de fikk se henne. Da jublet de i glede!
Ja Gud rikelig velnsene eder alle som ber og ofrer for misjon. Jesus kommer snart!
De hjerteligste hilsener fra eders i Jesus forbundne og for India hengivne,
Ben, Ghunild og Alfhild Finstrom

Misjons-Røsten.
Utdrag av bladets bestemmelser.

I.
Misjons-Røsten er et fritt misjonsorgan for de frie dopte misjonærer. Bladet er tilegnet de frie dopte tenner og bestyres av en ansvarlig tilsynskomite på 1 medlemmer, hvorav en av redaksjonskomiteen til enhver tid er representert.
II.
Eventuelt overskudd vil — efter at alle utgifter er dekket og nødvendig driftskapital avsatt — efter bestyrelsens bestemmelse tilfalle de frie misjonærer som regelmessig skriver i bladet.
III.
Bladets oppgave er å bringe nyheter og opplysninger fra misjonsfeltene og fra de forskjellige vengrupper her hjemme. Dessuten bringer bladet oppbyggelig stoff så langt plassen tillater. — Strids-spørsmål og personlig nedsettende skrivelser må ikke inntas.
IV.
Bestyrelsen har å påse at bladets bestemmelser blir overholdt. I tilfelle der ikke oppnås enighet om forskjellige ting blandt de som arbeider med bladet, avgjøres dette av bestyrelsen. Går noen ut av bestyrelsen, velger de gjeststående nye medlemmer efter de bestemmelser som er vedtatt. Som bestyrelse er uttatt: Jul O. Lind, Moss, Erling Syvertsen, Drammen, misjonær M. Støve, Volda og G. Iversen, Sarpsborg.

SPREDTE FELTER

På farten.

Fredag 24. november tok jeg en liten tur til Fredrikstad og stanset til lørdag. Lørdag aften fikk jeg bile med br. Johan Gundersen til Rygge og hos Syver Utne var det vennefest. Str. Johanne Utne hadde vært frelst i 20 år og ønsket å ha vennene hos sig til en feststund og gi Gud æren for at han er trofast. Det blev også i sannhet en god feststund. Br. Holien og hustru har virket der i en tid og deltok med v. d. nesbyrd og sang. Br. Holien talte fra Joh. 15. — 10 og stanset særlig ved å «bli i Jesus». Det var vidnesbyrd av flere og det blev langt på kvellen før vi fikk sluttet.
Søndag hadde vi møte på «Berania». Det var bra med folk og et godt møte. Br. Hans Utne leste ord fra bibelen og efter en bonnestund vidnet undertegnede fra Salm. 68, 25—26. Broder Holien, Hans Utne, str. Holien m. fl. vidnet. En vekkende ånd lå over møtet og flere staute unge kvinner og menn satt påvirket av Guds ånd, så er også dette år snart til ende og vi går inn i et nytt år. Hvad det skal møte i det nye året er ukjent for oss, men en ting er sikkert: Gud er evig og alltid den samme.
Det er med takk til Gud jeg får tilbake også ved dette års av-

slutning. Med takk for alt i året som gikk ønskes alle som leser dette et velsignet godt nyttår.
Om Gud vil og vi lever møtes vi på nytt neste år.
G. I.

Vestre Jakobselv 27 11 34.
Av et privatbrev til red.

Guds fred!
Sender en liten hilsen. Vi lever godt ved Guds nåde, som bringer våre hjerter til lovsang for ham, som har skjennet oss alt ved sitt offer på Golgata.
Nettop kommet hjem fra Vadso. Vennene har det godt, og Guds Ånd virker fremdeles på sjelen. Vår bønn er om gjennemgripende vekkelser, så mange blev løste fra elendighet og jern. Ps. 107, 10. Her er også megen timelig — nød blandt folket i denne fjord da fisket er slått aldeles feil.
Méd vennlig hilsen fra eders broder i Kristus.
Johann A. Mathisen.

Tre spørsmål.

Fritz Binde forteller følgende: Etter at jeg engang hadde holdt et foredrag, kom en ateistisk student hen til mig og erklærte oppbragt: «Hvis der eksisterer en sådan Gud som De har forkynt for oss og jeg engang skulde komme til å stå for ham, så vilde jeg sam-pelt hen forelegge ham tre spørsmål!»

«Og hvad er det for tre spørsmål?» spurte jeg.
«For det første», svarte han, «vilde jeg spørre: Hvorfor har du latt mig bli født? For det annet: Hvorfor har du latt mig bli syndig? For det tredje: Hvorledes kan du fordømme mig for mine synders skyld?»

Den unge mann bevet av harme og forbitrelse. Jeg bad stille for ham og svarte: «Vil De ikke heller la mig besvare Deres spørsmål nu? Ti jeg er bange for at når De engang kommer til å møte Gud, vil De ikke mere være i stand til å spørre. Så vil den levende Gud nemlig begynne å spørre Dem, og De vil ikke kunne «svare ham» til ett av tusinne. (Job 9, 3). Derfor er det bedre De får svaret på Deres spørsmål av mig.»

«Ja, men kan De da besvare dem?» spurte han forbauset.
«Naturligvis!» svarte jeg. «På grunnlag av bibelen kan jeg gi Dem de tilforlætelige svar.»
For det første: Hvorfor Gud har latt Dem bli født? — Svaret lyder: Gud har latt Dem bli født, for at De skulde bli et Guds barn og ha et evig samliv med Deres himmelske Fader.
For det annet: Hvorfor Gud har latt Dem bli syndig? — Det er ikke Gud som har latt Dem bli syndig; synden er kommet inn i verden ved Guds motstander, men også De har hjulpet den til å trenge frem. Gud har ikke skapt oss som viljelose dukker, han har gitt mennesket frihet til å velge og dermed æret sin skapning og bevist sin rettferdighet; en tvangshersker vilde ikke ha gitt valgfrihet.
Og for det tredje: Hvorfor Gud vil fordømme Dem for Deres synders skyld? — Gud vil jo ikke fordømme Dem for Deres synders skyld. Han lot all Deres misgjerning komme over Jesus, over det

Guds Lam som blev ofret for Deres frelse! Gud vil ikke forkaste Dem i fortapelse, men dra Dem til sitt faderhjerter. Derfor har hans kjærlighet gitt den eneste syndfrie hen tor alle oss syndere. Hvis De nu allikevel engang skulde bli fordømt, så er det ikke

Gud, men Deres egen gudsfjendlige vilje. Deres hovmod og vantro, som har forskyldt det.
Gud være lovet! Dette tredobbelte, bibelske svar avsløret hin student den største av alle syndere, vantroen, og blev ham en hjelp til frelse!

FRELSESVISSHET

Min venn! Har du visshet om din sjels frelse?

Er det lykkedes dig å gripe den? Jesus vil gi dig frelgesvisshet. Han ønsker at du skal ha visshet!

En enkel vei til frelgesvisshet. Jesus sier: «Kom — kom til mig, alle I, som lider mæie og er besværet, og jeg vil gi eder hvile!» «Eders hjerte forferdes ikke! Tro på Gud, og tro på mig.» «Min fred gir jeg eder; jeg gir eder ikke som verden gir!» «Kom! Ja, hvordan skal jeg komme? Og hvad ligger i dette ord: «Kom?» — Du skal komme på den måte, Gud har sagt, og Gud sier: «Du behøver ikke å fare op til himmelen for å hente Kristus ned, og du behøver ikke å fae ned i avgrunnen for å hente Kristus op fra de døde». (Rom. 10) d. v. s. hverken løpe hit eller dit fo å finne ham!

Hvad skal du gjøre for å komme? Svar: «Dersom du med din munn bekjenner Jesus som herre: Dersom du med din munn åpent ber og så bekjenner — og så for mennesker — Jesus som herre! og i ditt hjerte tror, Gud har opreist ham fra de døde! så får du den underfulle frelgesvisshet! Da gir Gud noe inn i sjelen — så du vet — at du er frelst! (Rom. 8, 6)! Så enkelt er det!

Jeg vil nevne et eksempel: En kvinne lå på sitt sykeleie, hvor hun hadde ligget i ca. 8 år. Da jeg besøkte henne og spurte om hun var frelst, svarte hun: «Jeg er en kristen, og ber hver dag til Jesus om frelse.»

«Hvor mange år har De gjort det?»
«I ca. 20 år.»
«Har De allikevel ikke visshet at De er et Guds barn?»

«Nei,» svarte hun med et sukk.
«Ja,» svarte jeg, «det må være forvitlet tungt, i 20 år å be om frelse og allikevel ikke få den.»
«Se her,» sa jeg, og leste Skriftens ord i Rom. 10: «Dersom du med din munn bekjenner og med hjertet tror at Jesus er herre og opstanden fra de døde — så skal du bli frelst.»

«Tror du dette?» spurte jeg henne.
«Ja,» svarte hun bestemt.

«Jeg viste henne, at der ikke stod: «Dersom du med munden bekjenner — o. s. v. og føler noe, så blir du frelst. — Nei, sådan står det ikke.»

Derefter bad vi enkelt og liketil: «Jesus tilgiv mig alle mine syndere og frels min sjel nu.» Da hun hadde bedt den bønn, spurte jeg henne: «Føler De noe?»
«Nei,» svarte hun.
«Tror De nu, at De er frelst uten å føle det?»

«Ja, eftersom det står skrevet.»
«Da skal De også takke Herren Jesus for, at han idag har frelst Dem.»

Og så takket hun: «Takk kjære Jesus for at du ida har frelst

«Føler De noe nu?»
«Nei,» svarte hun.
«Men De tror at De er frelst?»
«Ja, jeg føler ingenting, men eftersom det står skrevet i Guds Jesus for at du ida har frelst jeg er frelst.»

«Godd,» sa jeg, «fortsett å takke Jesus, — nu går jeg og kommer igjen imorgen.»

Dagen efter besøkte jeg henne igjen, og da jeg stod i døren, spurte jeg:

«Nå, hvordan går det med frelsen?»

«Jo,» svarte hun med gledestrålende øine, «nu vet jeg, at jeg er frelst!»

«Så,» sa jeg, når kom Guds fred?»

«KI. 8 iaftes.»

Hun hadde nu på en enkel og hurtig måte fått den visshet i eie, som hun i 20 år hadde tryglet og bedt Gud om. — Mange oplever frelgesvisshet, så snart de har bedt Jesus om frelse, andre må kjempe i timer, netter og dage, og atter andre sliter sig ut i årevis og kommer ikke til noe resultat. Hvorav kommer det? — Det kommer av at man i stedet for å regne med hvad Gud har sagt i Skriften, regner med følelser, u. v. si. at man kan ikke tro, uten at man likesom Thomas først føler eller ser noe — så kan man tro, man ønsker med andre ord bevis! Først bevis — siden tro.

Min venn! Gud har, hvis du vil tro, gitt dig mere enn bevis. — Sitt ord! Hvis der er synde som på en særlig måte tynger dig, så bekjenn din synd for Gud, og du skal få underfull frelgesvisshet. Guds løfte er: «Dersom vi bekjenner våre synde, er han trofast og rettferdig, så han — Jesus — renser oss fra all urettferdighet.»

Måske du ikke føler noen forandring staks, men takk Gud og hold fast ved hans ord. Takk ham fordi det er sant, så kommer forvisningen, da får du fred og hvile i sjelen.

Er du kanskje iblandt de kristne som har trodd på Gud og smakt hans frelse, men idag er tom og tør, ja kanskje i mørke og tvil, og djevelen har innbildt dig, at du ikke lenger er frelst og et Guds barn. Du vet ingen årsak, hvorfor Gud skulde ha forkastet dig. Den gamle anklager finner på alle mulige ting å anklage dig for, så du til sist hverken vet ut eller inn. Du vil tro, at du er frelst, men du kan ikke tro, at det er sant. — Min venn! Måske du er et Guds barn, uten at du selv er helt overbevist derom.

Merk dig at følelsene vekslor og hjertet er bedragelig, men en ting er ikke bedragelig, og det er Herrens eget ord.

Vi må ikke gjøre Gud til en løgner, prøv dig nu innfor ordet.

«Kan du tro, at Jesus er Guds Sønn?»

«Ja,» svarer du.
«Er du sikker på det?»
«Ja, jeg tror absolutt at Jesus er Guds Sønn.»
«Ja, men hvis nu mange mennesker kom og forsøkte å rokke ved denne din tro, skulde de kunne det?»

Du svarer: «Absolutt ikke!»

Så er jo alt godt, hvem har gitt dig denne tro? — Den samme som gav Peter den tro, at Jesus er den levende Guds Sønn? Les Matt. 16 så får du se det. Den samme Fader i himmelen har gitt dig denne absolutte tro. Det er en gave fra Gud, og allikevel tror du ikke at du er frelst og Guds barn.

Skriften sier: «Hver den som tror, at Jesus er Kristus er født av Gud.» (1. Joh. 5, 1). Hvis du således på en så herlig grunn allikevel ikke tror at du er Guds barn, da gjør du Gud til en løgner.

Gud behager til tider å tomme den kristne på alle følelser for å prøve troen. — Når følelsene er borte, er ikke dermed Guds frelse borte. Guds lofter står fast! Hold fast ved dem og pris Gud for at du er Guds barn, så kommer også hans fred, hvile og glede.

Da Jesus blev fristet av djevelen i ørkenen, så falt fienden an med: «Er du Guds Sønn?» — D. v. s. djevelen vilde ha Jesus til å tvile på sin sønnerett og sitt guddommelige kall. — Djevelen vet, at hvis han kan få oss til å tvile på at vi er Guds barn, så skal det snart lykkes for ham å besiere oss helt. — Kjære kristne, møt derfor all tvil med troens skjold, pris Jesus for loftene og at de gjelder nettop dig.

Be meget mere — les Bibelen meget mere, nu du gjør, og du skal få mere og klarere forvisning, hvile, fred og glede i ditt hjerte. Troen vokser, uten at du vet av det, når du leser i Bibelen og ber.

(K. Ev.)

Golgata.

Mel: Vær stille min sjel.
På Golgata led min Frelser for mig
Han borttok min synd og min skam
Han var av min Gud det velnsede lam
Å lide og ofres for mig.

I haven han stred min Frelser i bønn
Min Gud hvorfor er jeg forlatt
Demonernes hær satte an mot Guds Sønn
at frelsen ei blivo fullbragt.

En engel blev sendt fra himmelen ned
Å styrke min Frelser i bønn
og Gud gav ham kraft velnsede stød
hvor koret blev reist til min freld.

Fra koret så led det evige ord
fullbragt, ja fullbragt ved Guds Sønn
og himlens herolde istemte det kor
at slekten er løst ved Guds Sønn.

Da revnet forheng i templets hall
blev jordskjelv og mørke på jord
og klippene revnet og hellig pakts menn
stod op og stadfestet hans ord.

Da Faderen så i natten ned
fikk han se sin Sønn i hans blod
Nu seiren var vunnet og nu er der fred
for alle, ja alle som tror.

Der er åpnet for mig, der er åpnet for dig

en kilde så skjønn, underbar,
I Davids hus under Hellig And's sus
blev Golgata dyrbare for mig.

Halvor Blom Bakke.

Misjonene i Afrika og India.

(Forts. fra 1. side.)

det her i disse landsbyer, hvor de så høist sjelden hører Guds vidner.

Vi hadde brev fra søster Wergedal fra Karwi, at kolera har brutt ut så fryktelig der inne. Efter den store pilegrimferd som var der. Når tusener drikker samme vann som de har vasket klærne og badet i, så forundrer det oss ikke at kolera og tyfus følger efter. Hvor svært er det ikke å se de tallrike sjelene bli rykket bort uberedt. Deres efterlatte står sig med all kraft på brystet, kvinnene river ofte store deler av sitt hår av og deres fortvilede og healige skrik høres langveis fra. De er skildet for alltid fra sine kjære. Hvor høist forskjellig for oss «kristne». Kristus er jo vårt levende håp. I mai når vi senket vår kjære Bernhard ned i muldet, mottok vi et sympatibrev fra en kjær misjonær i hvilket hun bemerket: «Jeg har hørt innfødte si: — De kristne behøver ikke bære når deres barn dør, for de får dem til bakte igjen. Ja, kjære venner! Vi har et herlig håp i Kristus.

Betyr det noget for mig at millioner er uten håp? — Ja — på dette beror alt. Vi må be, vi må gi, vi må gå. Hvad som helst han vil må skje, så de kan lære å kjenne Kristi håp. La oss leve for andre — for andres frelse — at Kristus må bli løftet og herliggjort. Må han finne herberge i mangt et mørkt og lukket hjerte. Det er min bønn: Motta så mine hjerteligste hilsener for det nye år.

Eders i nåden og tjenesten.
Mary Svendborg.
Mission House, Karwi, Banda U. P., India.
Oversatt fra engelsk ved br. Svendberg.

Bøker.

MIRAKLER I VÅR TID av G. C. Bewinton.

Dette er en bok av de skjeldne. Den er som tittelen forteller en beretning om mirakler i vår tid. Når man leser boken føler man trang til å si: «O, Gud, hjelp mig til å tro dig mere!» Denne bok beretter om en mann der hadde tro til Gud og hvordan han fikk se mange herlige beviser på Guds hjelp og trofasthet.

Det er uttrykk der som er noe fremmede for oss, for eksempel «det annet nådeverk», men leser man boken i sammenheng, ser man snart at vi trenger mere hellighet og større tro på Gud. Den oppmuntrer oss til å «jage efter hellighet.»

Boken er oversatt fra engelsk av fru S. Singdal Pedersen og hun har så langt det har vært mulig brukt forfatterens personlige uttrykk og stil. Boken har gitt mig personlig en større trang efter å «be uavladelig.»

Boken er utkommet på Wilhelm Holms forlag, Skien. Prisen er kr. 1.50 heftet og kr. 2.50 innb. Porto kr. 0.25.

Den kan bestilles i «Misjons-Røsten» eksp. Sarpsborg.

TILBAKE TIL GOLGATA

av A. B. Simpson.

På norsk ved Egil Strand.

Dr. A. B. Simpson er jo kjent og lest av kristne hele verden over og hans bøker har et budskap til oss alle. Denne bok er, som tittelen forteller, et formaningebudskap til Guds folk og er ganske sikkert påkrevet i vår tid. Hvad vår tid med alle de forskjellige «retninger», «bevegelser» m. m. trenger, er nok en påminnelse om å komme tilbake til urkristendommens grunnvoll, Golgata.

Hele denne boks innhold peker klart og tydelig «tilbake til Golgata». Det er en glede å få anbefale den til alt Guds folk. Den har varmet og gledet mitt hjerte og bragt mig til å takke Gud mere for Golgata.

Av de forskjellige avsnitt i boken kan nevnes: Hvad er kristendom?, Syndens natur, Ofringen for synd, Synd og frelse, Forløsningen ved Hans blod, Rettferdiggjørelsens evangelium, Fri nåde og Tilbake til Golgata. Det er uumulig å få sagt hvad man ønsker i en liten anmeldelse, men les den iver. Den er indelt i passende avsnitt til å lese høit i hjemmet og når det er venner samlet. Det vil bli til velsignelse og åpne for et større syn på Kristi dyrebare forsoningsverk på Golgata.

Den er utmerket oversatt til norsk av E. Strand. Pris kr. 1.75 heftet og kr. 2.50 innbundet.

EFTER GUDS MØNSTER

heter en liten brosjyre der inneholder en preken av T. B. Barratt. Pastor Barratt har innledet talen i 7 avsnitt: Frelse, dåp, heliggjørelse, åndsdaap, menighet, prester og Jesu snare gjenkomst.

Denne brosjyre gir et klart svar på hvad pinsevennene lærer, angående disse ting.

At Barratt ofte kan være ensidig i sin fremstilling har man ofte merket. Det er også naturlig at med den enestående mengde skrifter og bøker han utgir år efter år, må noe av det bli hastverksarbeide og det blir liten tid til å tenke det nøie over.

I dette skrift gir han en kort og klar oversikt over de behandlede emner ut fra sin opfatning av hvad Guds ord mener. Hans fremstilling her er bibelsk og man bør lese den og undersøke hvad Guds ord sier om saken. Den bør ikke legges tilside fordi om man har et annet syn på disse ting, men er den efter Guds ord så må man bøie sig for det.

Den koster kr. 0.40.

JONAS

Eller frelse som duger.

Fortelling av Olaf Barås.

Olaf Barås debuterte ifjor med Adolf eller Når skyggene flyr. I år kommer han med en ny fortelling, Jonas. Jonas er igrunden en fortsettelse av Adolf og vi møter igjen de samme personer og steder. Vi får her vite mere om deres skjebne og br. Barås forteller godt og livlig. Han har en lett og ledig fortellerstil og interesser leserne med sine menneskeskjildringer. Denne bok er som sagt en fortsettelse av boken fra ifjor, men kan også leses selvsten dig. For min del synes jeg boken ifjor var bedre.

Boken er på meget over 200 st.

der og koster heftet kr. 2.70, innb. kr. 3.70.

Alle disse bøker er utgitt av Filadelfiaforlaget, St. Olavsgt. 24, Oslo. G. Iversen.

To evangeliske bevegelser

har i de senere år vakt en del oppmerksomhet. Det er femårsbevegelsen i Kina og gudsrrikebevegelsen i Japan. Begge bevegelser går ut på å utdype og utvide sig for mere av den virkelige åndelige livskraft som kristendommen inneholder.

Kina-bevegelsen tok som motto: «Herre gi vekkelse til din menighet og begynn i mig.»

De har satt sig som mål å arbeide for kristendommens innflydelse på undervisningen, samfundslivet, — både nasjonalt og internasjonalt og økonomisk. Alt så arbeide for å leve som Guds ord lærer i alle de stillinger og på hvilket sted de troende befinner sig — koste hvad det koste vil. Bevegelser i Japan er stort sett likedan.

Dr. Kagawa er leder for bevegelsen i Japan og er stadig på reiser og stadig arbeider han med skrivning av bøker og avisartikler. Marcus Cheng er kinesisk pastor og redigerer et kristelig blad. Begge er ivrige i sitt arbeide og deres liv respekteres av den store masse.

Se Jesus.

Det er oss forunt å se ham som har kalt oss fra mørket til sitt underfulle lys. Verden ser mig ikke sa Jesus, men I ser mig, ti jeg lever og I skal leve. Tenk så dyrebart søsken, Jesus sier atter, på den dag skulde I kjenne at jeg er i min Fader og I er i mig og jeg er i eder. Dette er noe som er dyrebart å eie mens vi er her på gjennemreise, ofte iblandt farer, under tiden blandt falske brødre som elsker sitt eget og det som hører verden til, men Jesus sier: «Jeg er det sanne vintre og min Fader er vingårdsmannen.» Gud være takk for all sin godhet mot oss at vi er grenene og er bestemt av Gud at vi skal bære frukt, ja meget frukt, hvis vi er villige under lutringen når den står på, for han renser den som bærer frukt for at den skal bære mere frukt. Gal. 5, 22.

C. O. Blegeberg.

BARE — —

Bare en solstråle! Men allikevel oplyste den et øde sted og gledet mange sorgmodige hjerter.

Bare et vindpust! Men det maket dog å svalde den hete panne og bringe nytt liv i de trette lemmer.

Bare en sur og overmodig mine! Men den kunde dog gjøre hjertet ond og fylle sinene med tårer.

Bare et uvennlig ord! Men det vakte dog forargelse og bitterhet og gjorde dagens arbeide tungt og svært.

Bare et sårende blikk! Men det bragte dog hjertet til å skjelve av smerte og fylle sinnene med uro og tvil.

Bare et oppmuntrende og kjærlighetsfullt ord, et eneste! Men det gav dog mot og glede og styrke til den som var svak.

Bare et smil! Men det spredte dog solskinn i hjertet og kastet lys over livsveien.

Aks. — Der er for mig noe hellig ved all lidelse; vi blir derigjennom beslektet med Semrtenes Mann. — Om jeg begjærer å bli fylt med Anden, må jeg lese mere i min bibel, be mere og våke mere. Oljen i lampen i templet fortæres idet lyset brennte; dette er også vår lovd. M'Cheyne.

«Misjons-Røsten»

kommisjonærer

Abonnementspris: kr. 2 pr. halv-år. 4.00 pr. år. Bestilles på alle landets postanstalter og hos nedenstående kommisjonærer:

- Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.
- Arundsen: K. Iversen.
- Bergdal: Frk. Hansine Gjertsen.
- Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.
- Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.
- Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.
- Fredrikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.

F. O. SHROEDER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavenst. 10, Oslo.

HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG: O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.

JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT: Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Sorligst. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN: Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN: Edith Olsen, Solhelmst. 1 a, Bergen.

Afrika.

INGRID LØKKEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedstg. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN: Ole Krogstad, Soll, Røelingen.

MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Levenskoldsvel, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSSEN: Constanse Nestdal, Solhelmst. 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES: Anna Næsdal, Sydnessmug 6, Bergen.

Den Norske Kongomisjon.

JENS GLITTENBERG: R. Løkingholm, Møsterhamn.

ALB. M. KRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Goteborg, Sverige: J. O. Ström. Haugesund: Bolette Afsen, S. gate 70. Hobøl: Hanna Rygge, Nygård. Jevnaker: Arne J. Brorson. Kistrand, Forsangerfjord og reiser: evang. Kristian Svendberg. Kristiansand S. og på reise: Evang. Hans Vennesland. Mandal: Tønnes Lundevik, vang. Møsterhamn: Chr. Størksen. Mjondalen: Arnt Gundersen. Oslo: Karoline Christiansen, Heimstg. 2., Charsten Berg, Koowogst. 21, III. Rygge: Olav Gundersen, Havn. Storsteinnes, Balsfjord og reiser: Evang. Henrik Eidsen. Saltnes, Råde: Harald Skovly. Svelvik: Ragnvald Volden. Ski: Josef Dammen. Sætre, Hurum: Gudrun Svensen. Slemmestad: Joh. O. Johnsen. Tofte, Hurum: M. Roås. Tjøme: P. Johansen, Magerøy. Volda, Sunnmør: M. Støve. V. Gran og på reiser: Evangel. Helmer Jager.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN: H. H. Senstebø, Otterholdt, Telemark.

India.

ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forsgrunden. DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestr. veien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kredittveien Halden.

BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnarst. vel 36, Narvik.

HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kredittveien Halden.

ALFHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedstg. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passebøk p. o. S. Sarpsborg.

RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydelekken, K. Bergen.

B. og GUNHILD FINSTRØM: Fru Gudrun Bernsten, Kv. Telemark.

Finmark.

DORTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Brevikbotn. HENRIK EILERTSEN, «Betel», stelnnes, Balsfjord.

DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn. ANDREAS MATHESEN, V. Jakobsen. KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Forsangerfjord.

Hjemmeværende kommisjonærer.

TOMINE EVENSTAD: Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

DAGMAR ENGSTRØM: O. Ekoranes, Jarvelen 11, Lilleaker.

FEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal.

CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Landsvel 17, Bergen.

NUMMER 2. Mi Thi jeg er holder dig hånd, som ke jeg hjel Underbare er sannhet sannhet intill idt mig fast feligheter i a an kjenner k an ofte bring andres om jeg arlig mot alle lese en be am for sept, for var tant, omne hjelpe orge. — Dog Ordspr. 11, 24. erren hjelper en også være d å høre og rdens frelse den til livet. Nu ved vært n 3—11—34 vis. En av v enigheten er ke komme t s sonnesonn en kjørte h ng og det g et et kuskin ude falle ig fast i trev n gav hun aljert kopp este. Før d ukte hun fe mme hit til r eller litt chilling til ker hun ikk idigvis for hedning k rilige budsk skapning Ellers i arb en gir sig smøtet ble signet og d. I skolene e mer så sm re og flere m å lær m i skolen nflytelse, k sus. Bare angt for m skoler på ber skolen på ass, hvor d men det artalet om andres vilde s med und Det lønn unge. Ma arbeidet f lister, læ nk hvor s unge Herr gang glenn. Kans